

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **R. G.**, zast. JUDr. Renatou Volnou, advokátkou se sídlem v Brně, Pellicova 25, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2004, č. j. 56 Az 101/2004 – 24,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2004, č. j. 56 Az 101/2004 – 24 **se z r u š u j e a v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 25. 11. 2004, č. j. 56 Az 101/2004 - 24, zamítl Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu žalobce – stěžovatele proti rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 10. 8. 2004, č. j. OAM-514/LE-PA04-PA04-2004, kterým žalovaný zamítl žádost o azyl stěžovatele jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu podal stěžovatel včas kasační stížnost.

Kasační stížnost stěžovatel podává ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť se domnívá, že řízení před soudem trpělo vadou, která způsobuje nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel

uvádí, že žalobu podáním ze dne 27. 10. 2004, jež bylo soudu doručeno dne 11. 11. 2004 doplnil tak, že k stávajícím žalobním bodům přivedl další argumenty, aniž by žalobu rozšiřoval. Podání bylo zformulováno v rodném jazyce. Krajský soud přípisem ze dne 15. 11. 2004 podání stěžovateli vrátil s tím, že jej tento opatří překladem do českého jazyka, a to ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení přípisu soudu. Soud stěžovateli lhůtu neposkytl, když mu byl již dne 8. 12. 2004 doručen rozsudek ve věci. Odůvodnění rozsudku neobsahuje ani zmínku o doplnění žaloby. Stěžovatel je tak přesvědčen, že mu soud nedal možnost uplatnit v řízení argumentaci obsaženou v podání ze dne 27. 10. 2004. Lhůta pro doručení překladu skončila dne 6. 12. 2004, přitom již 8. 12. 2004 byl stěžovateli doručen rozsudek s datem vydání 25. 11. 2004. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že postupem soudu byl zkrácen na svém právu na spravedlivý proces, zaručený jednak Listinou základních práv a svobod a dále Úmluvou o lidských právech. Upřesnil, že lhůta stanovená soudem počala běžet dne 18. 11. 2004 a měla skončit dne 8. 12. 2004, tedy v den, kdy byl rozsudek stěžovateli doručen. Soud tedy jednal ve věci, aniž by vyčkal doplnění podání.

Stěžovatel navrhuje rozsudek krajského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení. Zároveň stěžovatel požádal dne 13. 12. 2004 o přiznání odkladného účinku.

Žalovaný se ke kasační stížnosti vyjádřil dne 1. 2. 2005, kde uvedl, že kasační stížnost směřuje pouze do rozhodnutí soudu a proto se žalovaný k jejímu obsahu nebude vyjadřovat a nechává rozhodnutí o kasační stížnosti plně na uvážení NSS v Brně.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu důvodů uplatněných kasační stížností, vyšel přitom z právního stavu platného v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně. Navíc je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Z předloženého spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel podal dne 24. 8. 2004 žalobu ke Krajskému soudu v Brně, ve které se dožadoval zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-514/LE-PA04-PA04-2004 ze dne 10. 8. 2004, kterým žalovaný zamítl jeho žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Dne 4. 11. 2004 stěžovatel žalobu doplnil, přičemž doplnění žaloby bylo podáno v rodném jazyce. Dne 15. 11. 2004 vyzval krajský soud stěžovatele, aby ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení výzvy zaslal soudu překlad doplnění žaloby do českého jazyka. Výzva byla

stěžovateli doručena dne 18. 11. 2004. Dne 25. 11. 2004 krajský soud vydal rozsudek, který byl stěžovateli doručen dne 8. 12. 2004.

Proti rozsudku podal stěžovatel včas kasační stížnost. V kasační stížnosti stěžovatel uplatňuje důvod zakotvený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Dle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Jak již bylo výše uvedeno, stěžovatel doplnil dne 4. 11. 2004 žalobu, přičemž doplnění žaloby bylo podáno v rodném jazyce. Dne 15. 11. 2004 vyzval krajský soud stěžovatele, aby ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení výzvy zaslal soudu překlad doplnění žaloby do českého jazyka. Výzva byla stěžovateli doručena dne 18. 11. 2004. Lhůta k doplnění žaloby začala stěžovateli běžet den následující (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), tj. 19. 11. 2004. V daném případě tak konec lhůty připadl na den 8. 12. 2004. Ve smyslu ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. tak mohl stěžovatel ještě v tento den předat překlad svého podání soudu nebo jej zaslat prostřednictvím držitele poštovní licence.

Lhůtou, jež soud k doložení překladu sám stěžovateli určil, je soud vázán. Krajský soud postupoval nezákonně, pokud nevyčkal uplynutí lhůty a v daném případě již dne 25. 11. 2004 ve věci rozhodl.

Nejvyšší správní soud tedy shledal důvodnost kasační stížnosti stěžovatele ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., spočívající v jiné vadě řízení před soudem, za kterou považuje nedodržení soudem uložené lhůty k doložení překladu doplnění žaloby. Krajský soud nevyčkal jejího uplynutí, ve věci rozhodl a své rozhodnutí stěžovateli ještě v době běhu lhůty taktéž doručil. Takový postup mohl mít v projednávaném případě za následek nezákonné rozhodnutí o věci.

Z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s., v němž je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozhodnutí ve smyslu ust. § 110 odst. 3 s. ř. s.

O nákladech řízení kasační stížnosti pak rozhodne soud I. stupně podle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu